

דבר נשיא המכללה

סוף הכתיבה הוא בלתי נגמר

סגל יקר, סטודנטים יקרים, קוראים וכותבים יקרים,

כתב עת נוסף של "שאנן" יוצא לדרך. זו ההזדמנות להוקיר, להעריך ולהודות לכל הכותבים והעוסקים במלאכת הוצאת כתב העת לאור. אודה ואתודה: מעולם לא הבנתי מדוע אומרים "חוטאים בכתיבה". איזה חטא יש בכתיבה? כאשר הפכתי בדבר הגעתי לתובנה שברצוני לשתף אתכם בה.

להווי ידוע שכתבת מאמר היא מלאכה מייגעת. אך ברצוני לעסוק בדבריי דווקא במחיקה. הצורך לשכתב שוב ושוב ולמחוק לא מעט ממה שכתבתי הוא אתגר בעל משמעות. הקושי להיפרד ממילים ומרעיונות שיצאו ממני וכעת אני רואה בהם מיותרים ומסרבליים את הסגנון הוא גדול. אבל סוד ההצלחה בכתיבה נעוץ דווקא ביכולת להניח בצד חלק מהיצירה, והכישלון נעוץ דווקא באי היכולת הזו. וזהו חטא הכתיבה. כשם שאנו מוסרים חפצים ובגדים שאין לנו חפץ בהם, כך כותב טוב מוחק את הלא נחוץ. היכולת להפריד בין טפל לעיקר, מה לשמר ומה לזרוק, היא יכולת מופלאה. בתחילת הכתיבה נראה כי כל תג הכרחי, אך רק לאחר קריאה שנייה ושלישית מתחילים לזכך את התוכן באמצעות מחיקה. צריך לדעת לא רק לכתוב, אלא גם למחוק. ואם יורשה לי ברוח זו, להערכתך, גם המחשבות והזיכרונות שלנו צריכים לעבור מחיקה מדי פעם בפעם כדי לפנות מקום במוח ובלב למחשבות, לרעיונות ולזכרונות חדשים. ממש כפי שמפנים מקום על דף הנייר בכתיבה או בבית במסירת דבר מה שלא נחוץ לנו. וזו הגאולה הפרטית החשובה ביותר שאנו יכולים לבצע למען עצמנו.

אני מאחל לכולכם המשך כתיבה פורייה ומוצלחת בכתב העת "שאנן" ובשאר כתבי העת האקדמיים של המכללה!

ולסיכום הכרת הטוב והתודה – ברכות חמות לד"ר ניסן אררט עם סיום תפקידו כעורך כתב העת. שנים רבות עשה עבודתו נאמנה וכולנו מוקירים ומעריכים את השקעתו הרבה בכתב העת. אנו מאחלים לד"ר אררט המשך עשייה מועילה וענפה ופרישה נעימה!

שלכם,

פרופ' יחיאל פריש
נשיא המכללה